

Har du minnesluckor från
årsfesten? Kolla in **sidorna**
12-13 och ta del av skvallret
ni kanske missade då.

Har ni hört om NN:s glädjehus?
För att läsa mera om drömmen
som aldrig blev sann, bläddra
fram till **sidorna 14-15**.

ABSOLUT
Country of Finland
NYLAND

nyläNNingen

Nyländska Nationens medlemstidning

02/2011

02/2011

Chefredaktör

Suvi Sundqvist

Ansvarig utgivare

Iiro Lantonen

Upplaga

Ca. 200 st, utkommer 4 ggr
om året

Kansliet ligger på
Tavastgatan 22 och är
öppet varje onsdag från kl
12-13.

NN:s bankkontonummer
är 660100-1042266 och
medlemsavgiften är 7
euro. Glöm inte att skicka
dina mest intima
hemligheter såsom hemort,
fakultet och tidigare
sexuella kontakter när du
betalt din medlemsavgift.

Innehåll

Ledare	3
Kurrespalten	4
Nu är det sommar!	5
Inspektornshälsning	6
CRIBS	8-9
Bern	10-11
NN 75 år	12-13
Glädjehuset	14-15
Halv Åtta	16-17
Annas divan	18
Klubbisspalten	19
Sommartips	20
Ministrarna	21
UtläNNingen	22-23
Paparazzi	24-25
Anslagstavlan	26-27

Skribenter

Anna Abrahamsson
Filippa Andersson
Pia Haavisto
Linnéa Henriksson
Iiro Lantonen
Johanna Lillqvist
Rasmus Karlsson
Jannie Rehnström
Jonathan Sjöblom
Suvi Sundqvist
Johannes Nystén
Arthur von Bonsdorff

Layout

Anna Abrahamsson
Filippa Andersson
Pia Haavisto
Johanna Lillqvist
Otto Nissfolk
Jannie Rehnström
Suvi Sundqvist
Linn-Marie Söderberg

Pärmbild

Johanna Lillqvist

Maila styrelsen och
redaktionen på adressen:

nn@abo.fi

Information finns även
på:
nylandskanaten.org

”Jag har sett allt, jag har hört allt, jag har glömt allt”

SADE EN brud som hette Marie Antoinette. Tyvärr är jag ingen drottning som hon, men jag måste erkänna, att det är precis hur jag känner mig. Nu vet jag i alla fall vad jag kan förvänta mig för resten av mitt år i styrelsen.

Vi tittar tillbaka på jubileumsåret. Evenemangen har bara sprutat från alla håll! Ett rekordstort födelsedagskalas, apande i djungeln, singelkväll för damer, firande av skolavslutning

Suvi Sundqvist

Pr-chef 2011
susundqv@abo.fi

och framför allt: MÖTE efter MÖTE. Fastän all planerande och festande (även resande till björnstaden) sträcker sig endast till ett halvt skolår, kan man bara säga ett ord: understödes!

Innan vi ger oss iväg till grannlandet, och därefter vart än man vill ge iväg sig på sommaren, kan ni i årets andra nyläNning skåda ett par innehållsförändringar. Som nykomling skall klubbhövdingen hoppa in och ge sina goda råd samt synvinklar på studielivet. F.d. värdinna gör comeback bakom spisen, och bjuder pr-gruppen på middag. I jubileums-

specialen har nyläNningen letat fram fakta om projektet nationshus. Även alla årsfestens skvaller skall äntligen dras fram i dagsljuset.

Till slut vill jag tacka alla som deltagit i alla händelser. Dessutom vill jag utge ett stort tack för kameror! Med dem kan allt minnesvärt sparas på en liten minnepinne. Trots att något är minnesvärt, behöver det inte alltid sparas i eget minne! Vilket ofta händer bland all tjo-littan-lej-faderulla ...

Kurrespalten

NyläNningar och Vänner!

JAHAS, nu var det igen dags för mig att förgylla er dag med mina skrivelser! Nu är våren äntligen här och terrass säsongen är invigd! Wappen gick lika fort som den kom, och enligt normal nyländsk kutym var hela veckoslutet, och veckan för vissa, en ända tjock dimma. Under lördagen ingick styrelsen, som

Iiro Lantonen

Kurator 2010

ilantone@abo.fi

förstärktes av tidigare nyländska hjältar p.g.a. en bortrest krigare, i en hård dragkamp mot ÖN. Kampen varade i flera timmar (jag lovar), och vi vann såklart, nästan. Vi skyller på misskalkyleringar i fredagens vätskeintag, kombinerat med nedsatt stridsvilja då vår käre proQ saknades. United we stand, divided we fall ... Nå, no harm done, alla vet ju att nyläNningar är störst bäst och vackrast!

Nästa på schemat står Vårbalen hos våra vänner vid Göteborgs Nation i Uppsala, vart styrelsen, samt andra rutinerade nylänningar, åker vecka 20 för att representera nyland. Med

styrelsen medräknad är vi för tillfället 16 stycken anmälda. Detta kommer som vanligt att bli en fest man kan berätta om åt barnbarnen, d.v.s. om man minns nåt. Jo, Uppsala, jag skulle också vara rädd!

Snart börjar sommaren. Men innan vi splittras för att åka hem till mor och far, ordnas det såklart en avslutning på skolåret tillsammans med ÅsNa. Man kan ju nämna att evenemanget såldes slut på några dagar. Blir de kul? Jag tror det!

Ha en bra sommar och så ses vi i höst!

GLAD SOMMAR!

*Vi ses i Lovisa på
sommarträffen den 12-14
augusti!*

Inspektorns hälsning

Vem är nyläNning?

DEN ANDRA delen i serien om Nylandiania, där jag försöker utröna om jag är kompetent som inspektor för Nylands Nation, tar sin utgångspunkt i när man kommer till den punkt att man är nylänning. Enligt stadgarnas språkdräkt kan det ske när man *"vistats i Nyland så länge, att han vuxit sig in i dess förhållanden samt betraktar det som sin hembygd"*.

Linnéa Henriksson

Nyvald inspektor

lihenrik@abo.fi

Jag flyttade till Ekenäs den 30 maj 2005. Ekenäs och jag firar således strax 6-årsjubileum. Om än det kanske ännu inte räcker till för att jag skall betrakta det som min hembygd, så är det uppenbart att Nyland är mina barns hembygd. Det borde också inbringa några NN-poäng.

Min äldsta son hade precis fyllt fem år när vi kom till Ekenäs. Dittills hade han levt i Sverige och talade rikssvenska, trots sin finlandssvenska mor och finska far. Det gjorde han ännu hela sommaren, så länge vi var lediga. Efter två månader på dagis, ungefär i slutet av september, insåg jag att han bytt intonationssystem helt. Det slutliga beviset kom när han kom hem och upphetsat förklarade hur någon *"måddes slå med spadan*

på magan" (notera de korta vokalerna i "spadan" och "magan") men att *"det e int ju så att jag är trötter"* (med stigande tonfall på slutet).

Barns anpassning går i allmänhet relativt fort. Föräldrarnas kan vara långsammare och därtill kan det vara konstigt om ens barn plötsligt byter språk. Trots att västnyländskan inte var en naturlig dialekt för mig, upplevde jag dock att sonen blev mera "mitt" barn, när han talade en form av finlandssvenska. Också i den meningen var flytten till Nyland en lycklig lösning.

Eventuella motsvarande bidrag, att använda i språkvetenskapligt eller folkloristiskt syfte emottages på adressen lihenrik@abo.fi.

Ät gott.

Kafé Gadolinia Kb betjänar studenter i sju olika studentrestauranger. Kafé Gadolinia Kb ägs av Åbo Akademis Studentkår och Akademiföreningen Åbo Akademiker rf. Bolaget har skött studentbespisningsverksamheten redan under 30 år.

Veckans matlistor hittar du behändigt på webben och du kan också beställa matlistorna till din e-post avgiftsfritt.

Matlistor:
www.abo.fi/karen/lunch
Feedback: lunch@abo.fi

CAFÉ ARKEN

Fabriksgatan 2

Café Arken är beläget i det nyrenoverade fabrikskvarteret och serverar trendiga lunchalternativ med cross-kitchen inslag.

CAFÉ GADOLINIA

Porthansgatan 3-5

Café Gadolinia är tack vare sitt centrala läge i Akademikvarteren en mycket populär träffpunkt för studenterna. Hederlig husmanskost är rättesnöret i menyn.

BIBBACAFÉ

Domkyrkkogatan

Bibbacadéet är en trevlig pausplats för pluggande studenter. Miljön är lugn och präglas av funktionalism. Kaffe med tillugg gör hjärnan gott.

CAFÉ HANKEN

Henriksgatan 7

Här förbättras världen över en kopp kaffe. Utöver det normala café-sortimentet, serveras även luncher för skyndsamma studenter.

CAFÉ KÅREN

Tavastgatan 22

I kårhusets andra våning finns den äldsta studentbespisningen. Stället genomsyras av Bryggmans genuina 40-tals miljö. Här har tiden stannat på ett positivt sett. Generationer av studenter har ätit sina luncher här.

CAFÉ FÄNRIKEN

Fänriksgatan 3

Café Fänriken är belägen i ASA-huset. Inredningen präglas av 60 och 70-tals flower power. "Make food, not war", säger vi.

CAFÉ SYDVÄST

Nunnegatan 4

I Rettigs gamla tobaksfabrik håller yrkesskolan Sydväst hus. Den nyrenoverade studentbespisningen sköts av Kafé Gadolinia Kb. Stället är definitivt värt ett besök.

CRIBS

Edition[®]
Office

I DET förra numret besökte NyläNningen MK:s och SF:s kanslier. I detta nummer var det dags att hitta nya offer, och lotten föll den här gången på Akademin teknologföreningar: DaTe och KK.

Filippa Andersson
Studerar logopedi
fanderss@abo.fi

NyläNningen passade på att besöka DaTe:s "knasli" * först, vilket kan hittas på Axelias tredje våning. Kansliet besöktes under kanslitid och deras fyra soffor var fyllda med DaTeiter. Direkt då vi kom in fick vi också träffa föreningens maskot Herr Kanin, samt hans nya flickvän Fröken Kanin som de fått som årsfestgåva av KK i år.

I DaTe:s kansli kan det löna sig att vara på sitt bästa beteende, nämligen ifall man mot förmodan skulle göra bort sig finns det en "knaslicam" som inbandar allt som händer och sker i deras headquarters. Kameran är kopplad till DaTes hemsida, så det går att följa med live vad som händer och sker där. Annat nämnvärt är Nintendon och TV:n som finns i kansliet. Där finns också en symaskin som medlemmarna använder då de har "syjunta" och syr halarmärken. Symaskinen är en gåva från TFIF (Tekniska Föreningen i Finland r.f.) och går under namnet Eva.

En nackdel måste vara bristen på rinnande vatten, men medlemmarna behöver inte springa långt för att hämta det. Ett kafferum finns nämligen på andra sidan korridoren. DaTeiterna har också ett välfyllt kylskåp samt frys, där de har mikropizza som medlemmarna kan köpa. Annan köksapparatur är en mikrovågsugn (för mikropizzan eventuellt?) samt en kaffekokare som använder malda bönor.

Då medlemmarna frågades om sin käraste ägodel, nämde de Albin. För dem som inte vet vem Albin är, eller rättare sagt vad han är, så kan NyläNningen informera att det är frågan om en släpbar mp3-spelare. Lite besviken blev man nog då medlemmarna inte lyckades hitta något nyländskt i kansliet.

*) föreningens medlemmar kallar sitt kansli för knasli, då de frågades om historien bakom uttrycket gavs förklaringen: "it got wrong, but it stuck"

Efter att ha tittat under alla soffor och in i alla skåp i DaTes kansli, var det dags att bege sig mot KemistKlubbens kansli. Deras headquarters är också beläget i Axelia och kan hittas i den nedersta våningen. Kansliet skiljer sig från de tidigare besökta kanslierna i och med att, den utöver huvudingången vid Axelia, har en egen ingång från Biskopsgatan. En annan lyx som NylänNingen inte hittills stött på är kansliets egna WC. Visserligen var toaletten och badkaret inte så användbara med tanke på mängden skräp och diverse andra artiklar som låg på golvet. NylänNingen blev häpen över mängden kryckor och rullostolar som hittades i kansliet.

Kansliet finns i ett utrymme som tidigare varit en vaktmästar"lägenhet". Därför är utrymmet väldigt stort. Kansliet består av tre olika delar. Ett allmänt utrymme där det finns soffor och bord, samt kök. Ett rum med dator och "glashandeln" där medlemmarna kan köpa kurskompendier.

Kansliet var välutrustat med tanke på köket. De hade till och med en egen ugn, dock var renlighetsnivån inte på sin topp. Kansliets hyllor var väl fyllda med olika mer eller mindre intressanta objekt. Föreningen har som tradition att gulisarna skall ge en gåva till föreningen för att bli fullvärdiga medlemmar. Exempelvis har föreningen fått en sockervaddsmaskin som gåva av årets gulisar.

NylänNingen hittade inte heller i detta kansli något nyländskt, förutom en bild av Kurator'06 och Klubbis'06, som fick stå som representant för NN. I det här kansliet hittade vi också en lagbok, men den skilde sig från vad vi hittade i SF:s och MK:s kanslier. Det var fråga om en årsfestgåva från Stadga, men då man öppnade boken hittades inget läsbart, utan istället en flickplunta inuti.

DaTe

9/10_p

KK

5/10_p

Vad finns i kylskåpet? Bland annat öl, lonkero, majonäs och ett mignonäg.

Vad finns i kylskåpet? Glögg, skumppa, kaffemjöl...

Soffan? Fyra soffor, av vilka tre är bäddsoffor. De röda sofforna har DaTe fått från Omenahotelli och alla var bekväma att sitta i.

Soffan? En svart divan, som trots sin fina design var väldigt hård. En vit lädersoffa skådades också.

Köket? Inget egentligt kök, men mikrovågsugn, kylskåp samt frys finns.

Köket? Välutrustat, med bl.a. två kaffekokare, ugn

Ordning och reda? Styrelsemedlemmarna har i princip städturer men systemet är inte så värst fungerande, vilket märks.

Ordning och reda? Styrelsen hade tidigare under veckan haft kanslisitz, således kan städighetsnivån härledas från det. Medlemmarna påpekade att kansliet dock var i bättre skick det här året, p.g.a. kvinnomajoriteten i styrelsen.

Det som händer i Bern, stannar tyvärr inte i Bern.

EN TISDAGSFÖRMIDDAG i februari skulle ett gäng förväntansfulla nylänningar ge sig av till huvudstaden Helsingfors och ta sig till en annan huvudstad, nämligen Bern i Schweiz. Som extra resekumpan följde Concordianernas blivande adoptivbarn, Älgen Erkki med. Han var också ivrig att påbörja marinerandet av levern. Redan när vi landade och träffade vår värd för vistelsen kunde vi konstatera att nog smakar ölebättre söderut.

Väl framme i Bern imponerades vi av Postgasse 47. Tjejerna visades till sitt rum medan killarna förvisades till husets vardagsrum. De som kikade in i tjejernas rum förundrades över att varenda kvadratcentimeter av golvytan var täckt av madrasser eller packning. Den första kvällen löpte för övrigt lungt, även om det ryktas att några nyländska killar stannade uppe rätt sent.

Vår första heldag i Ber blev vi guidade av en söt äldre kvinna och lokalinvånarna oroade sig över hur vi skulle klara det kalla vädret hela förmiddagen. Förundrande slängde vi jackan på axeln - det var ju plusgrader!

Efter guidningen fick vi för första gången smaka på äkta schweizisk cuisine. Det lär ha varit gott, men efter mängderna öl som beställdes får det förbli ett mysterium. Inte nog med det, på kvällen bjöds det fondue i Postgasse 47's medeltida källare. Vid det här laget hade vi ingen aning om vad som hände där.

En nylänning vaknade åtminstone på fel plats, eftersom klubbisen var så tråkigt sovsällskap.

Tidigt följande morgon väcktes vi, för att åka tåg i en halvtimme till den lilla charmiga staden Friburg. Det är en tvåspråkig universitetsstad som tedde sig verkligt dimmig klockan elva på morgonen. Helt bokstavligen, det var inte bara vi den här gången. I Friburg fick vi lära oss en del om den tvåspråkiga kulturen i Schweiz och landets historia. Det mest exotiska vi upplevde där var att åka en hiss som gick på exkrementer. Även den här kvällen blev rätt utdragen och vi fick springa till sista tåget hem.

På fredagen hade våra gäster sedvanlig Stam och vi gick på klubb efteråt för att dansa bort ölen och röstin. Den här kvällen var fylld av äventyr med brinnande drinkar, stulna växter och mer eller mindre borttappade klädesplagg. Följande dag, efter ännu en trög morgon, bar det av till Alperna. Trodde

vi i alla fall. Concordianerna ansåg ändå att ett berg på 2800 meter inte var något till alp. På kvällen ordnade vi en sitz för killarna i källaren. Våldigt snabbt planerad på vägen från alperna till Bern blev maten och festen ändå en braksuccé, som firades långt in på småtimmarna. Förutom för vissa, som blev lite trötta av snapsen. Det har ryktats att även sådana ändå kan föra en konversation, vad det möjligtvis kan handla om är oklart.

Morgonen därpå var en av nylänningarna försvunnen. Resten missade tåget till skjutbanan vi skulle besöka. När vi äntligen kom fram, en person för lite, försökte vi med skakiga händer träffa måltavlorna med diverse olika skjutvapen. Somliga var riktigt duktiga, på grund av nån slags värnplikt kanske? Medan andra var mer eller mindre hyfsade skyttar. Senare fick vi testa våra bowlingkunskaper, som skiljde sig mycket från skjutövningarna trots att det även här handlade om pricksäkerhet. Eftersom vår sista kväll i Bern plötsligt

hade kommit blev det avslutningsmiddag med raclette. Någon tog visst lite för mycket smältost och gick på promenad. Personen i fråga var ännu försvunnen när det flesta av oss hade gått och lagt sig. I panik försötes även de sovande (alternativt döda) väckas med våld för att utreda situationen. När kuratorn precis höll på att gå upp helt i limningarna återvände personen i fråga ändå, helt självmant, i en taxibil.

Den här historien torde inte förtälja några nyheter, eftersom det som händer i Bern trots allt inte stannar där. Inte ens så länge att berörda personer skulle hinna hem. Styrelsen hälsar att Schweiz är dimmigt på alla sätt tänkbara, att invånarna där är så artiga att man helst inte skulle återvända hem och att ostkulturen i all sin adelhet inte är att rekommendera för laktosintoleranta finländare. Avslutningsvis:

Chuchichäschtli!

- 1: Börja inte resan med att missa bussen till flygplatsen.
- 2: Beställ öl på femliters tunna minst nio gånger under samma restaurangbesök.
- 3: Ät inte så mycket fondue att det exploderar i munnen. Eller på din bordsherre.
- 4: Innan du börjar leta efter din tröja på krogen, kolla att du inte har den på dig.
- 5: Drink inte lika mycket snaps som du vanligtvis gör på sitzer, då du druckit öl hela dagen.
- 6 Tappa inte stora blomkrukor på terrassen. De går sönder. Det gör tårna också.
- 7: Gå i tid till schweiziska tåg.
- 8: Tappa inte bort dig så att du måste ta taxi tillbaka till bostaden.
- 9: Akta dig för att önska något av en schweizare, du får det antagligen.

Skribenter: _____

Fanny Häggblom _____

Julia Nyman _____

Jubileumsveckan

*"De e mesigt att ta de lättaste
håle" Biljardbordet på
bastukvällen objekteras av
Anssi*

*"Ja ska ha NU!" Linn, som
hänger på Martell, vill till
Forte och ingen vill komma
med*

*"Du kan få lukta på mitt ass"
Kurre'10 sätter sig på något
värt att lukta på under
Fredagssitzen*

*"Malmö är mer
Mellanöstern än Sverige"
Årsfestmarskalk uttrycker
sig på ÅFK middag*

*"I will tag u like u've never
been tagged before!" EB
hotar den foto-rädda
Martell*

*"De går bra så länge man
int behöver skita" Pr'10
analyserar WC-situationen
på sillisen*

*"Jaag vill vaaa
finladssvensk, jag vill ha
halvutländsk" Värdisna '11
med en freudian slip*

Glädjehuset

- en dröm som aldrig blev sann

"NN har insett att det är så gott som omöjligt att hålla klass på verksamheten och ekonomin flytande i Kårhuset. Festsalen är jämnt bokad och lördagskvällar har en specialförening ingen chans att få bokad. Ifall man trots allt lyckas lista sig till en lördagskväll, som skulle kunna sätta ekonomin på fötter och samla folk till fester med klass, är kårstyrelsen framme och hugger klorna i lejonparten av vinsten."

Jannie Rehnström
 Studerar juridik
 jrehnstr@abo.fi

SÅ HÄR konstaterade Nyländska nationens styrelse i sin verksamhetsplan anno 1968-69. Nationens styrelse hade motiverade börjat leta efter ett potentiellt nationshus, i brist på en egen samlingsplats för sina medlemmar. Planen, för att minimera kostnaderna, var att tillsammans med Österbottniska Nationen hyra någon passlig lokal i Åbo. Efter en kort tid av aktivt letande, hittades ett

lämpligt ställe - en liten lokal ovanför ett café på Eriksgatan 8. Styrelsens planer gick dock snabbt i kras, då man fick veta hyran på stället: 500 mark (si sådär 83 eurosar) i månaden, vilket ansågs vara alldeles för mycket. Trots avsaknaden av en lokal, gjorde man redan upp detaljerade planer gällande nationens alldeles egna kryp in.

Projektet som rullade igång den 10.4.1969 gick under namnet "NN:s glädjehus" eller GH. Planen var att hitta ett ställe som inte låg längre borta än tio minuters gångväg från Kåren, och som kostade under 500 mark i månaden att hyra. Grannar fick inte finnas i lokalens omedelbara närhet, för att man kunde försäkra sig om att man under alla tider kunde utöva verksamhet i lokalen, utan att bli störda eller avbrutna. Lokalen skulle vara minst 60 kvadratmeter stor och skulle bestå av åtminstone tre oundgängliga rum: Administrationsrum, sällskapsrum och kök. Det skulle också finnas ett tillräckligt stort utrymme för förvaring av proviant, i omedelbar närhet av administrationsrummet, för att försäkra en effektiv adminis-

tration av GH. Inredningsartiklar skulle var och en i styrelsen taktfullt begära om av olika företag och privatpersoner i Åbo, såväl som i Nyland.

Glädjehuset skulle få en helt egen kommitté till vars uppgifter hörde att sköta den löpande verksamheten på nationshuset. GH skulle betjäna nationens medlemmar från 12-23 varje dag och tillträde skulle varje nationsmedlem ha, som understökat sin arbetsplikt på GH. Efter att ha fullgjort sin plikt, skulle nationsmedlemmen också tilldelas en egen nyckel och rätten till fritt tillträde dygnet runt.

*500 mark i månaden (si
sådär 83 eurosar) i månaden,
vilket ansågs vara alldeles för
mycket*

Styrelse 68-69 gav trots de tidigare motgångarna inte upp. Den 12.5.1969 vädjade styrelsen, i ett brev till Åbo stadsstyrelse, om hjälp till att hitta en passande lokal för nationen. Styrelsen konstaterade i sitt brev, att det bland annat var hög tid för nationen att hitta sig en egen lokal, i och med att nationen på senare tid mer och mer fått en vårdande effekt för sina medlemmar, på grund av den snabbt expanderande fack-idiotismen inom studiekretsarna. De ansåg därför att de nu, om någonsin, var speciellt

essentiellt för nationen att ha en egen lokal, där man med hjälp av mindre seriös verksamhet kunde värna var och en studerandes egenvärde.

Brevet till Åbo stadsstyrelse ledde tyvärr inte till det önskade resultatet och letandet efter nationshuset fortsatte. Under åren 1969 till 1972 sökte nationens sittande styrelser aktivt efter en passande lokal och var nära på att lyckas flera gånger. Efter året 1972 sattes planen om ett nationshus på is, och tanken om ett eget nationshus föll slutligen helt i glömska under nationens dvala på 1980-talet.

Halv 8 hos Lillen

KVÄLLENS värdinna är den redan något rutinerade "värdinna 2009" och lever på en mjölkfri diet. Att dessutom lägga till Low-Carb high-fat dieten och en vegetarian i smeten, gör att till och med en gammal värdinna får fundera till extra mycket. Nu får vi se vad resultatet blev.

Förberedelserna tar snabbt fart och shoppingrundan går rätt så smidigt. Förutom att det inte fanns mango i butiken! Snabbt ändrades mangosorbet till honungsmelonsorbet, något kvällens värdinna aldrig tidigare kockat. Väl hemma märker Lillen att honungsmelonsorbet inte smakar så mycket, så hon slänger i lite kiwi också. Inte heller det hjälper, men Lillen vet att sprit alltid sätter fart på saker och ting, så i slänger hon 44% Angostura! In i frysen med den sorbeten och arbetet kunde fortsätta.

Eller så vill hon bara komma lätt undan?

Jaa-a vad är det för sorbet?

Till förrätt kockar hon ihop en gurksoppa och till huvudrätt laxsmörgåsar. Lillen ville att allt skulle vara ganska lätt eftersom samtliga gäster skulle vidare på dammiddag samma kväll. När gästerna kommer skålas det med lite skumppa och så togs en snabbmiddag, före festandet fortsatte på andra håll.

Kvällens värdinna var rätt nöjd med middagen men rekommenderar inte honungsmelonsorbet i fortsättningen!

Gästernas kommentarer om kvällen

De flesta av gästerna var mycket nöjda över att få skumppa i handen så snabbt de anlönt. Man skall ju aldrig tacka nej till gratis alkohol! Bordet var vackert dukat, och fastän vi alla visste om Lillens matlagningskunskaper, var en del av oss en del skeptiska över gurksoppan. Trots skepticismen blev alla positivt överraskade. Den goda och kryddiga smaken satte denna soppa till toppen av soppupplevelser, och var helt tydligt den bästa gurksoppan som smakats på, fastän de flesta av oss möjligtvis aldrig smakat på liknande.

Huvudrätten har fått varierande feedback, då en del skulle ha föredragit någon varmrätt istället. Kombinationen med laxrullar och mjölkfri skärgårdslimpa var trots allt en fullträff och smakade supergott! Low-Carb ätaren Suvi, kunde inte heller motstå brödet, och tog emot det fastän Lillen erbjöd att servera något icke-kolhydratigt. Det enda lilla minuset var den lustiga efterrätten. Sorbén passade bra till maten, men kunde ha haft lite mer smak av alla de tusen frukterna som slutligen sattes i den. Konsistensen var av den isigare sorten. Men en lika mångsidig sorbé har antagligen ingen någonsin lyckas få ihop till lika smakande!

Gästerna är alltså av samma positivt laddade åsikt. Det här värdinneskapet slutade minsann inte efter styrelseåret. Med dessa kökstalanger på meritlistan hade Lillen, på det gamla goda 50-talet, varit det hetaste på hemmafrumarknaden. Och även om kvinnokarriärer inte längre kretsar kring spisen, går väl rakaste vägen till hjärtat än idag genom magen.

På Annas divan

Om Freud trodde nyckeln till människosinnets kryptologi låg i drömvärldarna, var det nog bara för att han aldrig släppt loss till Axel Freudenthals minne. Under en sillis tenderar väl det mänskliga psykets Pandoras ask slås vidöppen – men vad som må traumatisera oskyldiga förbipasserare är för nationens självutnämnda kvacksalverska en riktig guldgruva i psykoanalytisk observation.

Analysobjekt 1

För att hedra nationens bemärkelsedag förefaller det helt logiskt att visa sin yttersta respekt genom att iklä sig sin "birthday suit" (eller vad man i Sverige kanske skulle kalla en "Mumin-visar-allt"). Det vittnar om ett sällsamt harmoniskt förhållande till den egna kroppen och en stark vilja att visa att man inget har att dölja för världen - eller nationen: inget, ens klädlager, låter vi komma oss emellan här!

Analysobjekt 2

Vid första anblick kan detta se ut som ett försök till söt oskuldssfullhet (hah, som om det fanns sådant i omlopp på en sillis!) men skenet bedrar, naturligtvis. Förutom flätorna är Pippi nämligen mest känd som en rebell av rang: en som vägrar lyda under auktoriteter och etablerade normer; en liten smygborgare med kappsäcken full av pengar i sitt Villa Villekulla, om-gärdad av ovanliga husdjur. Världens starkaste var hon ju också, och styrka av alla de slag lär man nog behöva för dagen i fråga.

Analysobjekt 3

Vi låter oss inte luras av det söta leendet här; allt tyder på en idog dragning till rollen av övervakare (och bestraffare?) av allmänheten. I ryggmärgen finns onekligen en stark tro på östtysk diciplin och "Ordnung muss sein" inbankad. Och då måtte man nog vara en sann optimist för att våga sig på något så kaotiskt som en nyländsk sillis.

På begäran av anhöriga och framtida karriärer har berördas identitet hemligstämplats av Nämnden för censur och prydlighet.

KLUBBISSPALTEN

FÖRST och främst vill jag lugna ner alla framtida klubbisar, det finns ingen orsak till oro. Syftet med denna spalt är inte att försöka skapa någon ny tradition. Jag ansåg att det, som innehavaren av styrelsens viktigaste post, kunde vara trevligt att också få bidra med några ord ibland.

Våren har äntligen kommit till oss för att stanna, och årets första sommarmånad känns inte särskilt avlägsen mera. De fyra första månaderna av året har varit händelserika, med jubileumsårsfestveckan som den självklara höjdpunkten. I skuggan av årsfesten har vi under våren också haft flera andra lyckade fester, bl.a. Djungelsitz och Dammiddag. Tack till alla som deltog, de är dessa evenemang som håller nationen levande.

Nu när jag skriver denna spalt, ser jag fram emot vårens sista sitz, nämligen School's Out, som ännu återstår innan sommaren! Som Iiro skrev, har intresset för den varit stor och jag förväntar mig att folk kommer att sitta utanför Sode och grilla korv med öl i handen ännu när solen går upp. Efter det är det dags att för min del tacka för festvåren och påminna er om att sommarträffen i augusti, hålls i en av Finlands vackraste städer d.v.s. Lovisa!

Eftersom jag är alla NN:ares klubbhövding hela år 2011, vill jag ännu försöka påverka era dryckesvanor för sommaren med några slutord:

Jag vet att sommaren är årets bästa tid för att hitta på onödiga orsaker till att dricka sig full, men kom ihåg hur mycket ni gör det under resten av året också! Tänk på hur många nya 18-åringar det finns i trafiken, och glöm inte flytvästen på midsommaren!

Vi ses,

Artur
Klubbhövding '11

Sommartips

NU ÄR Vappen firad och sommaren börjar! NyläNningen har intervjuat anonyma nyläNningar och vänner på festliga tillfällen om deras sommarplaner. Majoriteten kommer helt tydligt att sakna studielivet i Åbo.

1. Värt att uppleva under sommaren?
2. Vad måste man göra på sommaren?
3. Vad får inte hända på sommaren?
4. Vad kan man göra för att pigga upp en regnig/tråkig dag?
5. Vilken är den bästa platsen på en sommardag?
6. Vad kan ses som ett tecken på att det har varit en lyckad sommar?

1. Sådant som man inte hunnit uppleva före lovet.
2. Träffa vänner och sola på stranden.
3. Regna.
4. Vila, så att man orkar ha det roligt då det är bättre väder.
5. En vacker park.
6. Då man har många roliga bilder från sommaren.

Pia Haavisto
Studerar svenska
phaavist@abo.fi

1. Åland & Rockoff.
2. Äta glass.
3. Man får inte bli tjock.
4. Att titta på bilder från det gångna året.
5. Glasskiosken.
6. Man är brun och smal.

1. Ruisrock!
2. Att simma, äta glass och njuta av livet!
3. Man får inte göra skolarbeten.
4. Ringa till sina studievänner och titta på gamla foton.
5. Stranden, en park eller café.
6. Man har klarat sin stora Åbolängtan.

1. Sommarträffen såklart!
2. Man måste inte göra något, förutom om man jobbar.
3. Takatalvi.
4. Spela bordsspel med kompisar.
5. Parken med bra sällskap.
6. Man är brunaktig, håret har ljusnat och man har ett konstant leende på läpparna i september.

1. Det är självklart värt besöka Borgå - där finns en å och terasser ifall Åbolängtan skulle bli för stor.
2. Äta glass!
3. Ingen snö eller regn!
4. Gräva fram bordsspelen från vinden och ha en spelkväll.
5. Stranden.
6. Solbränna och många (fina) foton ...

Ministrarna meddelar

Idrottsminister Jonte
jonathan.sjoblom@novia.fi

Kära nyläNningar,

Eftersom vår idrottsminister har sportat så intensivt den senaste tiden har han åkt på en välförtjänt vilosemester. Han gillade denna semester så mycket att han förtidspensionerade sig från ministerverksamheten.

Vår multitalenta Tommi tar över verksamheten som idrottsminister i fortsättningen. Vi önskar honom all lycka och ser fram emot att stänkas och svettas med honom i höst!

Kulturminister Johannes
johannes.nysten@abo.fi

Bästa nyläNningar!

Termen börjar sakta med säkert lida mot sitt slut, och därmed också tiden för att hinna med evenemang som har med kultur att göra.

Visst är sitzar och övriga studentikosa evenemang kultur av högsta nivå, men vi skall ännu hinna med ett mer seriöst inslag - ett evenemang som man gott kan berätta åt mamma om utan att måsta förfina historien.

Det är nämligen så att under maj månad kommer det att ordnas en utfärd till Klosterbacken. Håll ögonen öppna för e-post med mera information!

Om ni har förslag på kultur-evenemang så får ni mera än gärna kontakta mig.

/Joh.

Kultivera er!

Capital of cool -

Den stenhårda staden

HBLs resesidor hade nyligen en artikel om Glasgow (rubricerat Capital of Cool) där staden beskrevs som "stenhård", bl.a. på grund av avsaknaden träd i centrum. Och visst kan det vara första intrycket, bland de grå fyravåningshusen av sten som karaktäriserar staden. Men det som slog mig, då jag först anlände hit för utbytesstudier, var hur artig och trevlig lokalbefolkningen verkade vara. Även om man inte alltid förstår innebörden av det man just så

Rasmus Karlsson
Studerar
nationalekonomi
rakarlss@abo.fi

inlevelsefullt fått ta del av, märker man glädjen att få berätta och förklara - vilken man inte ofta stöter på i Finland. Så "stenhård" kändes kanske inte helt beskrivande. Känslospektrumet hos Glasgownborna är betydligt bredare än vad jag är van vid hemifrån.

Glasgow är en stad i Helsingfors storlek, men känns mindre. Före jag kom hit hade jag sett fram emot att bo i en större stad än Åbo, den största jag någonsin bott i. Min rumskompis Shadi från Mexico City

skrattar och tycker Glasgow är som en liten by. Lite besviket måste jag medge att miljön kring torget där jag bodde i Åbo är minst lika storstadsaktig som i det trevliga West End i Glasgow, där jag nu bor. Jag är ändå nöjd. Här känns det ändå ganska tryggt att röra sig efter mörkrets inbrott. De enda som härjar i min stadsdel är studerande som ockuperar något hus eller gör räder mot fiender i det lokala kårvalet - p.g.a. såna incidenter som sätter färg på vardagen är polisen en ganska vanlig syn på campus. Efter några joggingrundor till höghusområdena lite längre bort från centrum - med mer suspekta typer som glör misstänksamt; ungdomar som springer omkring med träpåkar i händerna och gräsbränder lite här och var - har jag fått en känsla av att jag inte riktigt vet var jag har förortsgänget. Jag har beslutat att endast jogga under dygnets ljusa timmar.

Till min stora glädje har jag märkt att den stereotypa bilden av skottar stämmer till stor del. Man går omkring i kilt, t.ex. vid bröllop och när fotbollslandslaget spelar, man äter haggis, som ofta också serveras på universitetskaféerna och faktiskt

är fullt ätbar, och man tycker inte om engelsmän. Är man från Glasgow talar man dessutom oförståeligt. Det som kanske gjort mig lite besviken är att skottarna kanske inte är sådana whiskeyhävare som man kunde tro; det verkar mera vara en exportprodukt. På puben är det Jack Daniel's och Cola som gäller.

På grund av den stora vänligheten jag mötte när jag kom hit var det en helomvändning att gå på fotboll, vilket väldigt många här gör på veckosluten. Plötsligt var de trevliga skottarna utbytta mot folk som verkligen hatar motståndarlaget - speciellt om det gäller lokallerbyt Rangers mot Celtic, vilket delar staden (och en stor del av det övriga Skottland) i två läger. Stämningen på arenorna är dock värd att upplevas. Lokallerbyt mellan Old Firm (vilket syftar på de två klubbarna och inte på själva derbyt vilket jag trodde förut) är ett stort evenemang som oftast går av stapeln kl. 12 på söndagar -

antagligen för att dämpa de värsta kravallerna de mest extrema dårarna brukar ställa till med. Det känns lite udda att se dörrvakter utanför pubarna den tiden, men man förstår varför då man gläntar på dörren och det är så fullt att folk bokstavligen ramlar ut.

"Till min stora glädje har jag märkt att den stereotypa bilden av skottar stämmer till

Visst finns de mycket jag stör mig på. Sällan tänker jag: vilken bra lösning, såhär borde vi ha det i Finland. I stället suckar jag när kallt och varmt vatten måste ha skilda kranar, när man måste köpa för en viss summa för att få betala med kort och när busschaffisarna inte ger växel. Men det finns många orsaker att tycka om Glasgow. Tycker man om fotboll kan man se matcher varje veckoslut, pubar finns det enorma mängder av, de flesta med matservering. Vill man ha något ännu flottigare kan man gå till chip shopen och beställa friterad marspatukka eller friterad pizza. Gillar man musik är utbudet på spelningar enormt, både då det gäller mindre band och också stora artister. De flesta pubar har livemusik åtminstone någon dag i veckan. Atmosfären är ofta lite "rough", på ett positivt sätt. En förfallen industristad har gjorts om till en kulturstad värt ett besök.

Jubbepulken i farten

papa

raZZi

Förevisade ögonblick från minnesvärda kvällar...

Första maj picknick på Vårdis

Nyheter från Nyländska Notisbyrån

Månadens bild

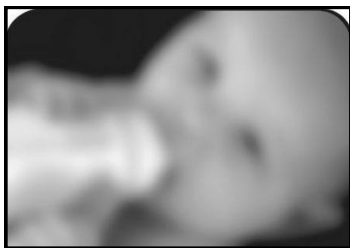

Pr-chefen roar sig

■ **Ny idrottsminister** valdes på vårmötet. Herremannen som håller oss i form framöver heter Tommi Lindblom och kan nås på tolindbl@abo.fi. Nyhetsbyrån tackar för Jontes arbetsinsatser!

■ Stadgerevideringarna blev **äntligen** godkända på vårmötet. Det är aldrig för sent att förbättra något, fastän man hamnat vänta ett tag!

■ **Årsfestboks slutet** godkändes på det extra nationsmötet den 4.5.2011. Bra jobbat marskalkar och ÅFK!

Vår kära NN son
Född 2.5.2011, Åbo
52 cm och 3320 g

Anna och Jens

BEVINGADE UTTRYCK

"Filippa hjälp! Jag sitter fast i Lasse"

Linn i panik på dammiddagen.

"Nu e den pumpad!"

Ministrarnas wappdiskussioner.

"Iiro, det finns plats i min sovsäck"

Klubbis '11 erbjuder sovplats.

"Ra has been licking my f*ttä"

Pr'11:s kommentar går inte ens att förklara.

"På tal om barn o sånt, när e extra nationsmötet?"

Klubbis '09:s associationsförmåga.

"Voi räkä, nyt mä oon jo menossa."

PR'09, redan på väg mot kexskåpet.

"Jag vill bara rösta hela tiden, men jag vet int om jag kan hålla mig till valdagen"

Klubbis'11 pilsk under Nylles sillis

anslagstavlan

Vill du bli populär bland dina kompisar? Skicka skvaller per mejl till NyläNningens redaktion på nn@abo.fi!

- Bidra till bilderboken! Du kan nu själv skicka in dina festbilder, se instruktioner på hemsidan!

Detta har hänt (sådant som inte överskider nyhetströskeln för notiser)

Det måst ha gått hårt för Panna på naharen då **årsfestklänningen** blev kvar på festen!

Temasitzen firades i djungeln med folk från många olika nationer (6 st från Sverige och 2 från Polen).

Damerna fick tyvärr inte skåda några nakna män, förutom vår modiga Kurre. 85% av styrelsen reppa på **Nylles årsfest** och stifta något närmare bekantskap med flera olika nationer (letkajenkka runt Kaserntorget, och in i Hese, skådades också).

Dragkampen mot ÖN gick som vanligt...

PÅ KOMMANDE:

20.5 Vårbal i Uppsala

Sommartider hej, hej
sommartider!

12-14.8 Sommarträff i
Lovisa

Partybåten!

Fråga efter aktuella kryssningserbjudanden hos resebyrån eller direkt:
0600-41577 (1,64€ / besvarat samtal + lna/msa) • www.vikingline.fi